

CUPRINS

1. Împărăția lui Dumnezeu.....pag. 2
2. Lucruri cu privire la Isus.....pag. 10
3. Nașterea din nou.....pag. 13
4. Chipul lui Dumnezeu - Rода Duhului.....pag. 17

Împărăția lui Dumnezeu

Ce lucruri cunoaștem despre Împărăția lui Dumnezeu? Cine se află în această Împărăție și unde se află ea? Care sunt lucrurile din Împărăție? După ce fel de lucruri trebuie să umblăm? (să umblați după lucrurile de sus... Coloseni 3:1, 2)

Scriptura ne vorbește despre o Împărăție a cerurilor unde își au locuința Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu și îngerii care și-au păstrat vrednicia, locul unde se face deplin voia lui Dumnezeu.

Domnul Isus este cel ce vine din această Împărăție a Cerurilor și ne-o aduce pe pământ. (El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui. Coloseni 1:13)

Cei ce găsesc această Împărăție cât și lucrurile din ea, care sunt asemuite cu o comoară de mare preț, vând tot ce au și cumpără acea comoară. (Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un negustor care caută mărgăritare frumoase. Și, când găsește un mărgăritar de mare preț, se duce de vinde tot ce are, și-l cumpără. Matei 13:45, 46)

1. **Putem privi Împărăția** care a coborât pământ ca fiind un teritoriu/ambasadă a Împărăției Cerurilor. Este un teritoriu fără granițe materiale, în care locuiesc cetățenii ei și care nu poate fi văzută cu ochii trupului.

Această Împărăție nu este în așa fel ca să izbească privirea. (Fariseii au întreat pe Isus când va veni Împărăția lui Dumnezeu. El le-a zis: „Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel ca să izbească privirile. Nu se va zice: „Uite-o aici” sau: „Uite-o acolo!” Căci iată că Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.” Luca 17:20)

Este un teritoriu (Biserica, sau Trupul lui Hristos) care aparține Împărăției cerurilor în care funcționează legile de sus. Cei ce locuiesc în acest teritoriu aparțin Împărăției de sus.

Noi eram fără drept de cetățenie în Israel. (Aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie în Israel, străini de legămintele făgăduinței, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume. Efeseni 2:12)

Datorită prețului plătit pentru răscumpărarea noastră putem intra în acest teritoriu și să căpătăm drept de cetățenie. (Căci prin El și unii și alții avem intrare la Tatăl, într-un Duh. Așa dar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu. Efeseni 2:18, 19)

Scriptura ne spune că pentru a putea fi eliberați de sub stăpânirea Diavolului, pentru a putea fi spălați de păcate, pentru a ne împăca cu Dumnezeu, pentru a putea fi răscumparați și pentru a fi posibilă încheierea Noului Legământ și strămutarea în Împărăția Lui, Domnul Isus a acceptat să moară pe cruce.

El și-a dat viața ca să fie posibil acest lucru. (... să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți. Matei 20:28; El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. Coloseni 1:13)

Să încercăm să facem o paralelă între Țara de jos, în care ne-am născut și Țara de sus.

În țara noastră avem legi care se aplică în teritoriul delimitat de granițele țării.

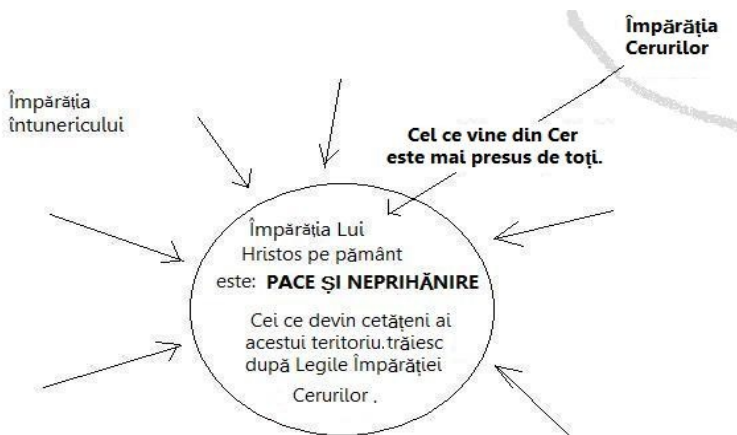
Toate legile țării au la bază constituția țării. Ea cuprinde reguli fundamentale după care trebuie să trăiască toți cetățenii ei.

Una din cerințele de bază este loialitatea față de țară. Această loialitate este dusă până acolo încât ni se cere să ne dăm și viața pentru binele țării.

Mai nou de câțiva ani încoace, legile țării noastre se subordonează legilor Uniunii Europene, un teritoriu mult mai vast și mai puternic în care sunt incluse multe națiuni. Unul din lucrurile importante în ce privește aplicarea legilor **este că dacă o lege a țării noastre contravine unei legi a Uniunii, se va aplica legea Uniunii.**

Asemănător este și cu țara de sus. În ea guvernează Legile Cerului/Cuvântul lui Dumnezeu/Evanghelia Împărăției. Legile Împărăției au caracter permanent și trebuie păzite atât în interiorul ei, dar și atunci când cetățenii ei interacționează cu cetățenii care nu aparțin împărăției. (O Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului. Apocalipsa 14:6)

Aceste legi sunt date prin Cel ce vine din cer și care este mai presus de toți. (El a trimis Cuvântul Său fiilor lui Israel, și le-a vestit Evanghelia păcii, prin Isus Hristos, care este Domnul tuturor. Fapte 10:36; Căci Eu n-am vorbit de la Mine însumi, ci Tatăl, care M-a trimis, El însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc. Ioan 12:49)

El ne-a adus **lucrurile de sus** după care suntem îndemnați să umblăm. (Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus... Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Coloseni 3:1, 2)

Cei ce primesc cetățenia, sunt parte din acest teritoriu, în care domnesc legile Împărăției. (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură (Sau: zidire.) nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17)

Ca și în țara noastră cerința de bază este loialitatea față de țara în care am primit cetățenia. Legile țării în care am intrat și de care aparținem, vor avea întâietate față de legile țării de jos.

Dacă o lege a țării de jos va fi în conflict cu o lege a Împărăției, prioritate va avea legea Împărăției.

Un exemplu ar fi în domeniul drepturilor cetățeanului. În țara de jos dacă ți se face o nedreptate, legea îți dă dreptul la apărare. Astfel vei putea apela la instituțiile statului pentru a ți se face dreptate.

În țara de sus legea este diametral opusă. Dacă se judecă cineva cu tine și îți ia haina, legea Țării de sus îți spune ca să-i dai și cămașa.. Dacă îți ia cu sila ale tale lasă-le. (Orișicui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Matei 5:40; Celuice-ți ia cu sila ale tale, nu i le cere înapoi. Luca 6:30)

Un alt exemplu este că dacă Țara de jos îți va cere să te împotrivești celui ce-ți face rău, (când este vorba de un conflict armat între popoare) legea căreia trebuie să i te subordonezi este a Țării de sus, care îți cere să iubești vrășmașul și să nu te împotrivești celui ce-ți face rău. Prin urmare va trebui să refuzi participarea la astfel de acțiuni.

Un lucru foarte important de remarcat este că în țara de jos nu există legi care să formeze caracterul omului în dragoste. Există doar legi care pedepsesc pe cei ce le încalcă. Încălcarea lor atrage după sine pedeapsa (contravențional sau penal).

Așa cum am mai menționat anterior în țara de jos există diverse instituții pentru pedepsirea celor ce încalcă legea, pe când în țara de sus aceste instituții sunt inexistente.

O situație asemănătoare este și cu legea din vechiul testament. (Căci Legea n-a făcut nimic desăvârșit. Evrei 7:19)

Legea țării de jos, cât și Legea lui Moise este și a fost dată din pricina celor care trăiesc în nelegiuire. (Atunci pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină „Sămânța”. Galateni 3:19)

A se vedea firul scripturii care spune că: „Sămânța” este Cuvântul lui Dumnezeu. (Luca 8:11)

Legea nu dă viața, pe când Cuvintele Domnului sunt Duh și viață. (Cuvintele pe care vi le-am spus Eu, Sunt Duh și viață. Ioan 6:63; Ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci **slova omoară**, dar Duhul dă viața. 2 Corinteni 3:6)

Legea lui Hristos prin lucrarea Duhului fășnește în viață veșnică. (În adevăr, legea Duhului de viață în Hristos Isus, m-a izbăvit de Legea păcatului și a morții. Romani 8:2)

Una din cerințele țării de sus este ca cetățenii ei să fie integri/ vrednici. Așa că legile țării de sus nu sunt direcționate spre pedeapsa celor ce trăiesc în nelegiuire, ci sunt îndreptate să ajute, să pregătească pe om să ajungă să trăiască în integritate și în dragoste, sau altfel spus, să-l desăvârșească.

Legile de sus/Evanghelia Împărăției pregătesc pe om să aibă caracterul asemănător caracterului Împăratului lor.

Cuvintele Împăratului/poruncile lui Hristos care funcționează în ambasada Împărăției sunt o școală de pregătire a integrității și dragostei, lucruri specifice Împărăției de sus. Omul primește această lege/Cuvântul, care este sădit în inima lui și cu ajutorul Duhului Sfânt va face roadă în răbdare. (Nu Sunt fără o lege a lui Dumnezeu, ci **sunt sub legea lui Hristos**. 1 Corinteni 9:21)

Duhul Sfânt folosește aceste Cuvinte de sus, de la Tatăl care sunt sădite în inima omului îndemnând-ul și călăuzind-ul pentru al aduce la statura deplinătății Împăratului.

„La starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; Efeseni 4:13;

El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină. 1 Corinteni 1:8; Suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. Corinteni 3:18; prin sfințirea lucrată de Duhul.” (1 Petru 1:2)

Porunca care ne spune să nu ne împotrivism celui ce ne face rău, rodește în noi prin ascultarea de Duhul, îndelunga răbdare, o roadă caracteristică cetățenilor Împărăției, cât și a Împăratului lor.

Ținta legii lui Hristos /a poruncii este dragostea. (Ținta poruncii este dragostea, care vine dintr-o inimă curată, dintr-un cuget bun, și dintr-o credință neprefăcută. 1 Timotei 1:5; Purtați-vă sarcinile unii altora, și veți împlini astfel **Legea lui Hristos**. Galateni 6:2)

Ținta legii de jos sau a Legii vechiului testament este ordinea și pedepsirea celui ce o încalcă, nu este pentru cel neprihănit. În împărăția lui Dumnezeu nu e nevoie de lege pentru că nu sunt călcători de lege. (Știm că Legea nu este făcută pentru cel neprihănit, ci pentru cei fărădelege și nesupuși. 1 Timotei 1:9)

În Împărăție porunca: „ochi pentru ochi, dinte pentru dinte; Exod 21:24” nu are aplicabilitate, pentru că nu va fi nimeni să scoată dintele celui alt.

Ținta legii de sus este să formeze cetățeni integri care au dragoste/roada Duhului, cetățeni care să fie după chipul și asemănarea Împăratului lor.

Ei sunt învățați, ajutați să respecte legea de sus, apoi sunt probați/verificați dacă pun în practică cele auzite și însușite.

Probele prin care vor trece nu sunt pentru a fi dați afară ci pentru creșterea lor. (Încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care pierе și care totuși este cercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos. 1 Petru 1:6)

După trecerea probei sunt trecuți într-o clasă superioară unde înveță lucruri mai deosebite, trec de la stadiul de prunc, la stadiul de copil, tânăr, adult în Hristos. (Dar hrana tare este pentru oamenii mari, pentru aceia a căror judecată s-a deprins, prin întrebuintare, să deosebească binele și răul. Evrei 5:14)

Ei trebuie să învețe și să ajungă în final să nu îndrăznească să încalce Cuvântul lui Dumnezeu pentru că în Împărăție nu vor exista oameni care îndrăznesc să calce legile Împărăției.

Trecerea probei finale certifică, garantează integritatea/vrednicia fiecăruia. (Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții. Apocalipsa 3:5; Prin răbdarea voastră, vă veți câștiga sufletele voastre. Luca 21:19)

În țara de sus nu sunt închisori, nu există justiție, dar nici nu există nimic întinat.

Standardul Împărăției Statutul de cetățean implică lepădare de sine și supunere. Cetățenii ei trăiesc în ascultare necondiționată, neîndrăznind să calce legile Împărăției. (V-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22)

Primul dintre ei este Domnul Isus. El nu a făcut nimic de la sine, nu a ieșit din cuvântul Tatălui, nu a vorbit nimic de la El. (Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud. Ioan 5:30)

Vom vedea acest lucru și în practica celorlalți cetățeni din Împărăție. Când sunt puși în situația să păzească o lege a Împărăției ei o împlinesc fără ezitare.

Una din învățăturile/legile Împărăției care ne-a adus-o și nouă Domnul Isus și care trebuie împlinită este cu privire la judecată. În Împărăția lui Dumnezeu, judecător este doar Dumnezeu, nimeni nu are această putere de a judeca pe, judecata este doar la Dumnezeu. (Nu judecați, ca să nu fiți judecați. Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura. Matei 7:1, 2)

Avem un exemplu biblic în privința acestei legi, exemplu care ne arată cum este ea împlinită de cetățenii din Cer și care trebuie împlinită la fel și de cei de pe pământ.

Cât a trăit pe pământ, Domnul Isus care nu a încălcat această poruncă. (În smerenia Lui, judecata I-a fost luată. Fapte 8:33; „Omule” i-a răspuns Isus „cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi?” Luca 12:14)

El a fost supus dreptului Judecător și a împlinit această poruncă până la moarte. (Când era batjocorit, **nu răspundea cu batjocuri**; și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător. 1 Petru 2:23)

Apoi îi avem exemplu pe cetățenii cerului, respectiv oștirea cerească. Unul din ei este îngerul Mihail. **El nu a îndrăznit** să calce această lege a Împărăției.

(Arhanghelul Mihail, când se împotriva diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci doar a zis: „Domnul să te mustre! Iuda 1:9)

Același lucru îl putem observa și la ceilalți îngeri. Ei nu îndrăznesc să aducă nici o judecată batjocoritoare la adresa dregătorilor, atitudine regăsită și la Domnul Isus. (Îngerii, care Sunt mai mari în tărie și putere, nu aduc înaintea Domnului nici o judecată batjocoritoare împotriva lor. 2 Petru 2:11)

Un contraexemplu ne este dat cu oameni care nu fac parte din Împărăție și care nesocotesc stăpânirea și batjocoresc dregătoriile. (Oamenii aceștia nesocotesc stăpânirea și batjocoresc dregătoriile. Iuda 8)

Cei ce vor să devină cetățeni trebuie să-și facă bine socotelile să vadă dacă acceptă această condiție obligatorie, respectiv ascultarea necondiționată. (Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi, și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui. Petru 2:21, 23; La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. Filipeni 2:8)

Ei înțeleg că neascultarea și nesupunerea sunt motive de excludere/lepădare. (Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea, și împotrivirea nu este mai puțin vinovată decât închinarea la idoli și terafimii. Fiindcă ai lepădat cuvântul Domnului, te lepădă și El. 1 Samuel 15:23)

Împărat al păcii, al neprihănirii și al dragostei Ca orice Împărăție, ea are un Împărat. („Atunci un Împărat tot ești!” I-a zis Pilat. „Da” a răspuns Isus. „Eu Sunt Împărat.” Ioan 18:37)

Împăratul ei este Împărat al păcii și al neprihănirii. (În adevăr, Melhisedec acesta ...este întâi „Împărat al neprihănirii” apoi și „Împărat al Salemului” adică „Împărat al păcii”; Evrei 7:1, 2)

Împăratul ei este îndelung răbdător, milos, îndurător, plin de bunătate, blând...

Împărat al dragostei. (Trăiți în pace, și **Dumnezeul dragostei și al păcii** va fi cu voi. 2 Corinteni 13:11)

Așa cum este împăratul, așa sunt și cetățenii din Împărăția Lui. Cetățenii ei sunt chemați să umble după lucrurile de sus din Împărăție. (Să umblați după lucrurile de sus. Gândiți-vă la lucrurile de sus... Coloseni 3:1, 2)

Dar care sunt lucrurile din Împărăție? După ce fel de lucruri trebuie să umblăm?
Lucrurile de sus, din Împărăția lui Dumnezeu nu sunt mâncare și... ci:
- pace, neprihănire, dragoste...

a. Pacea - Este o Împărăție a păcii

1. Legea care guvernează în Împărăția cerurilor este legea păcii. Cetățenii ei trăiesc într-o pace desăvârșită unii cu alții, sunt blânzi, ușor de înduplecat, se binecuvântează unii pe alții, nu se mânie, nu se ceartă, nu se dușmănesc, nu se judecă, nu se împotrivesc semenilor lor, nu fac rău la nimeni.

Ei nu strică pacea împărăției, nu se luptă/judecă pentru dreptate, pentru că Dumnezeu însuși se implică și le face dreptate.

Doar se supun dreptului Judecător.
(În smerenia Lui, judecata I-a fost luată.
Fapte 8:33)

În smerenia Lui,
judecata i-a fost luată.

Ei nu agrează pe nimeni și la rândul lor nu sunt agresați de cei ce se află în acest teritoriu al păcii.

Când interacționează cu cetățeni ai împărăției întinericului ei vor fi nedreptățiți/agresați. Pentru rezolvarea problemelor apărute ei vor aplica legea Împărăției din care fac parte. Își aduc cererile Împăratului lor și așteaptă supuși decizia Stăpânului lor. (Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător. 1 Petru 2:23)

Când e vorba să-și facă dreptate, ei nu au la dispoziție și alte posibilități cum au cetățenii celeilalte împărății, precum: poliția, instanțele judecătorești, armată, posibilități la care să apeleze când sunt agresați/nedreptățiți. (Ei căutau, deci, să-L prindă; și nimeni n-a pus mâna pe El, căci încă nu-I sosise ceasul. Ioan 7:30; (Voi Sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!)

Dacă sunt nedreptățiți și suferă cu răbdare pentru că aplică legea Împărăției păcii, lucrul acesta este plăcut lui Dumnezeu. (Căci este un lucru plăcut, dacă cineva, pentru cugetul lui față de Dumnezeu, suferă întristare, și suferă pe nedrept. Dar dacă suferiți cu răbdare, când ați făcut ce este bine, lucrul acesta este plăcut lui Dumnezeu. 1 Petru 2:19, 20)

Cei ce au obținut cetățenia acestei Împărății de sus vor fi trecuți prin tot felul de încercări pentru a crește în răbdare, bunătate și sunt testați pentru încercarea vredniciei/credinței lor.

În ea voi vă bucurați mult, cu toate că acum, dacă trebuie, Sunteți întristați pentru puțină vreme, *prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre*, cu mult mai scumpă decât aurul care pierе și care totuși este cercat prin foc, să aibă ca

urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos. 1 Petru 1:5, 6, 7)

Aceste nedreptăți vor produce pentru cei ce vor rămâne fermi în decizia lor, îndelunga răbdare, o componentă a roadei a Duhului Sfânt, care este de altfel și o însușire a Împăratului nostru.

De aceea când sunt agresati cu ceva (li se ia cu sila haina), ei nu se vor folosi de legile Statului străin. Nu vor folosi regulile acestora. Regula după care trăiesc, este să nu se împotrivescă și să lase ceea ce li se ia cu sila. (Orișicui vrea să se judece cu tine, și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa.; Matei 5:40)

Împăratul păcii își învață supușii să păstreze pacea Împărăției cu orice preț.

Aceasta înseamnă să nu se împotrivescă celor ce le fac rău, să nu se judece, dacă îi obligă cineva să meargă cu el un km, ei să mergem doi... (Dacă este cu puțință, întrucât atârnă de voi, *trăiți în pace cu toți oamenii*. Romani 12:18) Ei vor face tot ce ține de ei ca să nu ajungă la conflict cu cineva. Ei vor rămâne în această pace care vine de la Domnul. (Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus. Filipeni 4:7)

Această lege a păcii va aduce multă suferință pentru cei ce intră în Împărăția lui Dumnezeu. (Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima. Ioan 14:27)

Vor fi urâți chiar și de cei din casa lor. Ei vor fi dați chiar și la moarte de cei din Împărăția întunericului.

Pentru a nu strica pacea la care au fost chemați, ei trebuie să nu se împotrivescă așa cum au fost învățați. (Fratele va da la moarte pe frate-său, și tatăl pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva părinților lor, și-i vor omori. Veți fi urțiți de toți, din pricina Numelui Meu; dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit. Matei 10:21)

Mulți care sunt chemați la această pace a Împărăției vor s-o primească, dar puțini sunt cei ce acceptă regulile care aduc pacea. (Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați... să stăpânească în inimile voastre. Coloseni 3:15; Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul. Evrei 12:14)

Definiția DEX pentru pace: Lipsă de tulburări, de conflicte, de vrajbă; armonie, împăciuire, înțelegere. A lăsa pe cineva în pace: A nu deranja, a nu tulbura, a nu supăra. A strica pacea = a ajunge la conflict cu cineva.

b. Neprihănire - Este o împărăție a neprihănirii

O altă lege care guvernează în Împărăția cerurilor este legea neprihănirii.

Cetățenii ei ce sunt flămânzi și însetați după neprihănire. Aceasta le aduce pacea și odihna inimii. (Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: **odihna** și liniștea pe vecie. Isaia 32:17; Să ne grăbim, deci, să intrăm în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă de neascultare. Evrei 4:11)

Aici nimeni nu se bucură de nelegiuire, nu fură, (nu lucrează la negru, nu copiază, nu fură softuri), nu înșeală, nu folosesc darurile/mita, nu trăiesc în poftele cărnii, nu poftesc lucrul altuia.

Este o Împărăție curată, în care cetățenii ei au inima curată și nu-și întinează

inima cu lucruri murdare. Nu merg la sfatul celor răi, nu pun nimic rău înaintea ochilor lor, își acoperă ochii ca să nu vadă răul (nu folosesc televizorul lumii) și își astupă urechile ca să nu audă cuvinte setoase de sânge. (folosesc lucrurile din lume cu mare atenție-internetul îl folosesc strict profesional în mod controlat și filtrat)

Veghează unii asupra altora, veghează să nu fie printre ei vreunul din cealaltă împărăție (lumesc) care să întineze pe ceilalți.

În acest teritoriu, cetățenii ei nu folosesc minciuna. Cetățenii ei nu întăresc prin jurământ o promisiune. Ei folosesc doar adevărul în fiecare moment al vieții lor.

De aceea cuvântul lor „da” va fi da și „nu” va fi nu. Așa că jurământul nu este folosit de cei ce aparțin împărăției. De asemenea ei nu vor folosi jurământul nici când le este cerut de cei din afara împărăției. Vor aplica doar legea Împărăției.

Nimeni nu pofteste ce este al aproapelui său. În teritoriul aparținând Împărăției nu există hoți. De asemenea când lucrează cu cetățenii celeilalte împărății ei nu poftesc și nu își însușesc lucrurile lor. Nu fură taxele prin munca la negru, ei vor munci doar la lumină.

Cetățenii ei respectă toate legile statului străin, legi care nu contravin cu legea Împărăției. Unele din fiind legea fiscală, legea circulației... („Dați, deci, Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.” Marcu 12:17)

În interiorul Împărăției darurile/mita este inexistentă. În cererile lor cetățenii ei nu folosesc mita. (Mita strică inima. Eccleziastul 7:7) De asemenea ei nu vor folosi mita nici în afara teritoriului când trebuie să obțină ceva de la cetățenii aparținători ceilulalt Stat. (Darurile orbesc pe cei ce au ochii deschiși și sucesc hotărârile celor drepti. Exod 23:8)

– În Împărăția lui Dumnezeu nu este folosită **vorbirea de rău**. (Nici defăimătorii, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. 1 Corinteni 6:10)

Cetățenii ei doar binecuvântează, și nu vorbesc de rău pe nimeni.(Binecuvântați pe cei ce vă blastămă, rugați-vă pentru cei ce se poartă rău cu voi. Luca 6:28)

În acest teritoriu toți cetățenii ei sunt foarte atenți ce vorbesc. Nu folosesc glume, cuvinte stricate... (Vă spun că, în ziua judecării, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, și din cuvintele tale vei fi osîndit.” Matei 12:36, 37)

c. Dragoste - Este o Împărăție a dragostei

Legea care guvernează în Împărăția este legea dragostei. (El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui. Coloseni 1:13)

Împăratul ei este împărat al păcii, al neprihănirii și al dragostei. ((În adevăr, Melhisedec acesta ...este întâi „Împărat al neprihănirii” apoi și „Împărat al Salemului” adică „Împărat al păcii”; Evrei 7:1, 2; Încolo, fraților, desăvârșiți-vă, trăiți în pace, și **Dumnezeul dragostei și al păcii** va fi cu voi. 2 Corinteni 13:11)

În acest teritoriu (Biserica, sau Trupul lui Hristos) care aparține Împărăției cerurilor funcționează legile de sus. În acest loc ambasada se află ambasadorul cerului care se îngrijește cu drag de cetățenii ambasadei. (Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Hristos Biserica. Efeseni 5:29)

Comandă și citește despre Biserica-Trupul lui Hristos; vei găsi informații pe copertă.

În Biserică- Trupul lui Hristos cetățenii ei trăiesc după Legea lui Hristos:

– *Se iubesc unii pe alții după modelul lui Hristos.* (Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu. Ioan 15:12)

– *Sunt strâns legați unii de alții.* (Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceiace dă fiecare încheitură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste. Efeseni 4:16)

– *Nu trăiesc pentru sine.* (Nici unul nu trăiește pentru sine. Romani 14:7)

– *Sunt mădulare unele altora.* (Tot așa, și noi, care suntem mulți, alcătuim un singur trup în Hristos; dar, fiecare în parte, suntem mădulare unii altora. Romani 12:5)

– *Fiecare caută folosul altora.* (Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. 1 Corinteni 12:7; Nimeni să nu-și caute folosul lui, ci fiecare să caute folosul altuia. 1 Corinteni 10:24)

– *Se îngrijesc unii de alții..* Dumnezeu a întocmit trupul în așa fel... ca să nu fie nici o dezbinare în trup: ci mădularele să îngrijească deopotrivă unele de altele. 1 Corinteni 12:24;

– *Își poartă sarcinile unii altora.* (Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel legea lui Hristos. Galateni 6:2)

Întrebări pentru cercetare personală:

– Ai căutat această comoară de mare preț, care este Împărăția păcii și a neprihănirii?

– Dacă ai găsit-o, ai vândut tot ca să poți cumpăra comoara?

– Trăiești după legile care guvernează Împărăția?

Lucruri cu privire la Domnul Isus

Scriptura ne spune că în zilele de la urmă, vor fi vremuri grele. Ne aflăm la 2000 de ani distanță de la prezența Domnului Isus pe pământ, ceea ce face ca mesajul Lui să fie tot mai puțin actual și tot mai puțin auzit.

S-a ajuns ca astăzi foarte mulți dintre noi să îi acordăm Domnului Isus doar o atenție declarativă din buze, El fiind undeva departe de noi și de existența noastră, fără să înțelegem în mod real de ce a venit și ce vrea cu adevărat de la noi. (Când se apropie de Mine poporul acesta, Mă cinstește cu gura și cu buzele, dar inima lui este departe de Mine. Frica pe care o are de Mine, nu este decât o învățătură de datină omenească. Isaia 29:13)

Pentru marea majoritate dintre noi El este asemenea unui idol mut și fără vedere, care ne-a mântuit prin jertfa Lui și căruia îi adresăm rugăciuni și diverse solicitări, dar care nu are nici un rol practic în viața noastră.

De aceea ar fi bine să ne întrebăm:

Înțelegem noi cine este cu adevărat Domnul Isus? Înțelegem de ce a fost trimis pe pământ, știm cum trebuie să ne raportăm la El?

1. **Un model de urmat** Domnul Isus a venit în lumea noastră să ne poată răscumpăra, a venit să ne învețe cum se trăiește în Împărăția cerească și a venit să ne arate cum se trăiește în Împărăție.

A fost trimis de Tatăl să fie pentru noi un model. Un model în toate: în dragoste, în îndelungă răbdare, în blândețe, în smerenie... și în primul rând un model de ascultare.

Domnul Isus s-a lepădat de sine, a făcut numai voia Tatălui. (Isus a luat din nou cuvântul, și le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun, că, Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai. Ioan 5:19)

A fost ascultător în toate lucrurile. (Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis. Ioan 5:30; La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. Filipeni 2:8)

Când suntem chemați la mântuire, Domnul Isus ne cere să ne lepădăm de noi înșine cum a făcut-o și El față de Tatăl și să-l urmăm. (A zis tuturor: Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze. Luca 9:23)

Un model de cum se ajunge la desăvârșire. (Cu toate că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit. Și după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice. Evrei 5:8, 9)

Suntem chemați să-l urmăm în toate aspectele să ne asemănăm cu El în toate lucrurile, să trăim cum a trăit El. (Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

Pentru aceasta El este prezent în noi prin Duhul Sfânt permanent și ne oferă asistența și puterea necesară pentru a putea birui totul. Domnul este la fel de prezent și azi prin Duhul sfânt cum a fost pe pământ cu ucenicii. (Isus Hristos este același ieri și azi și în veci! Evrei 13:8)

Așa cum a fost cu ucenicii, așa este și cu noi. (Duhul adevărului... rămâne cu voi, și va fi în voi. Ioan 14:17)

Este cu noi când ne sculăm, este în timpul zilei și când ne culcăm. Să conștientizăm, că El, așa cum a afirmat, este prezent în fiecare moment al vieții noastre și că trebuie să trăim în prezența Lui, după învățăturile Lui. (Și iată că Eu Sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitu veacului. Amin. Matei 28:20)

2. **Lucrarea de la cruce** La eliberarea poporului din robia Egiptului, doar o intervenție divină a putut să-i scoată din această robie. (Adu-ți aminte că și tu ai fost rob în țara Egiptului, și Domnul, Dumnezeuul tău, te-a scos din ea cu mână tare și cu braț întins. Deuteronom 5:15)

Sângele mielului pe care l-au primit ca dar din partea lui Dumnezeu, a fost acela care i-a protejat de urgia care a venit. (Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie, atunci când voi lovi țara Egiptului. Exod 12:13)

Această intervenție i-a ajutat să iasă din Egipt, dar nu a fost suficientă pentru ai duce și în Canaan. Pentru ai putea duce în țara promisă, Dumnezeu a cerut ascultare și

pentru aceasta le-a dat legi și porunci care le-a inclus în legământul făcut cu poporul la muntele Sinai.

Partea poporului în acest legământ a fost ascultarea. (A luat cartea legământului și a citit-o în fața poporului. Ei au zis: „Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul.” Exod 24:7)

Dar pentru că au călcat acest legământ nu au putut să intre în țara Canaan. („Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou; nu ca legământul pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână, ca să-i scot din țara Egiptului. Pentru că n-au rămas în legământul Meu, și nici Mie nu Mi-a păsat de ei, zice Domnul. Evrei 8:8, 9)

Similar astăzi, doar intervenția lui Dumnezeu prin jertfa de la cruce poate să ne scoată din robia păcatului.

Scriptura ne spune că pentru a putea fi eliberați de sub stăpânirea Diavolului, pentru a putea fi spălați de păcate, pentru a ne împăca cu Dumnezeu, pentru a putea fi răscumparați și pentru a fi posibilă încheierea Noului Legământ și strămutarea în Împărăția Lui, Domnul Isus a acceptat să moară pe cruce. (... să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți. Matei 20:28)

Lucrarea de la cruce este darul lui Dumnezeu pentru orice om care intră în legământ cu Domnul și se pocăiește de faptele lui rele, care se leapădă de sine, și se încrede în El. Jertfa Domnului de la cruce face posibilă iertarea păcatelor și răscumpărarea.

„El... ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor.” (Col. 1:13)

Avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor.

Crucea face acest lucru ca să putem fi puși într-o stare nouă, în care El să poată lucra cu noi prin Duhul Sfânt la restaurarea noastră. (... sfințirea lucrată de Duhul. 1 Petru 1:2; Schimbați în același chip al Lui, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18) Crucea face posibil începutul uceniciei, intrarea în școala Lui.

Aflați în procesul de schimbare după chipul Lui, păcatele făcute fără de voie ne sunt curățate prin sângele lui Hristos. (Dar dacă umblăm în lumină... avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță... 1 Ioan 1:7)

3. **Importanța Cuvântului Domnului** Cuvântul lui Hristos este constituția Împărăției lui Dumnezeu după care trebuie să trăim cu ajutorul Duhului Sfânt, atât acum cât și în țara pe care o vom moșteni.

Învățăturile Domnului au un scop precis, și acela este ca prin păzirea lor să ajungem să fim vrednici de Împărăția Sa, să fim asemenea Lui. (Ținta poruncii este *dragostea*, care vine dintr-o inimă curată, dintr-un cuget bun, și dintr-o credință neprefăcută. 1 Timotei 1:5; Și dragostea stă în viețuirea după poruncile Lui. 2 Ioan 1:6; Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:16)

Dumnezeu ne cere ascultare deplină față de tot ce a spus Domnul Isus pentru a ajunge la această țintă. („Și din nor s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!” Matei 17:5; Le voi ridica

din mijlocul fraților lor un prooroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui, și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu. Deuteronom 18:18)

Cuvântul lui Hristos a stat la baza mântuirii ucenicilor ca dealtfel și la baza celor trei mii de oameni și la mulți alții. Același Cuvânt a lui Hristos stă și la baza mântuirii noastre a tuturor.

De la El au învățat ucenicii Lui, ca dealtfel și noi ceea ce trebuie să facem pentru a fi mântuiți. El a venit pe pământ că noi să avem viață prin El. (Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug. Ioan 10:10)

La El sunt cuvintele vieții veșnice/mântuirii noastre. („Doamne” I-a răspuns Simon Petru, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice. Ioan 6:68)

La cine să ne ducem?
Tu ai cuvintele
vieții veșnice.

Cu tristețe observăm că astăzi când se discută despre mântuire, se vorbește doar ce au spus ucenicii în epistole, iar cuvintele Domnului/cuvintele vieții veșnice nu sunt amintite deloc, sau aproape deloc.

În paginile care urmează, vom încerca să evidențiem prin Cuvântul Scripturii importanța *credinței/încederii în Cuvântul Lui Hristos*.

Așadar în cele ce urmează ne propunem să cercetăm primul pas al mântuirii, care este „nașterea din nou”, parcurgând învățăturile Domnului Isus din cele patru Evanghelii. Abia după ce aflăm de la Domnul Isus tot ce ne-a învățat despre nașterea din nou și despre viața din Împărăție, pentru a înțelege/întări mai bine cuvintele Domnului vom cita din epistole, care suntem încredințați că în ele vor fi explicate de fapt învățăturile Domnului.

E bine să conștientizăm că epistolele sunt pentru a înțelege/explica ce a spus Domnul. Ele nu constituie un întreg din care să putem înțelege totul. Domnul Isus constituie întregul, El este adevărul. (Eu Sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine. Ioan 14:6) La El sunt cuvintele vieții veșnice. (Ioan 6:68)

Nașterea din nou

Născuți din nou, din Dumnezeu Pentru a vedea Împărăția Lui Dumnezeu și pentru a putea intra în ea Domnul Isus ne spune că trebuie să ne naștem din nou. (Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.; Dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.; Trebuie să vă nașteți din nou! Ioan 3:3, 5, 7)

În Evanghelia după Ioan ne întâlnim cu două afirmații ambele fiind perfect adevărate:

- născuți din Dumnezeu (Ioan 1:13)
- din apă și din Duh (Ioan 3:5)

Scriptura ne arată că trebuie să ne naștem din Dumnezeu, să fim fi copii Lui și în final să fim ca El. (Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; **născuți** nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci **din Dumnezeu**. Ioan 1:12, 13; Prea iubiților,

acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, **vom fi ca El**. 1 Ioan 3:2)

Cu toții cunoaștem procesul unei nașteri și procesul unei adopții.

Cel adoptat nu are nimic organic din părintele adoptiv, pe când cel născut are toate caracteristicile celui din care se naște.

Sămânța/embrionul din care pornește viața are un cod genetic care aparține părintelui.

Tot așa este și cu nașterea din Dumnezeu. Nu ești adoptat și nu te naști din nimic, ci din sămânță dumnezeiască. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11; La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și **Cuvântul era Dumnezeu**. Ioan 1:1)

Născuți din apă și din Duh Tot Scriptura ne spune că trebuie să ne naștem din apă și din Duh.

Dacă luăm acest verset în sens literal ar fi în contradicție cu afirmația: „născuți din Dumnezeu” (Ioan 1:13)

A fi născut și din apă ar presupune că la această naștere mai participă și altcineva decât Dumnezeu. Așa că apare o întrebare logică privitoare la această apă:

Este ea parte din Dumnezeu, sau este un factor în afara lui Dumnezeu?

În conversația de la fântână cu femeia samariteancă, ca și în ziua cea mare a praznicului (Ioan 7:37), Domnul Isus vorbește despre o **apă vie** pe care cei ce o vor bea vor avea viață veșnică. („Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, și Cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!” tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.” Ioan 4:10)

„Dar oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă apa pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într-un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică.” (Ioan 4:14)

Oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete.

Această apă pe care omul o bea/cu care se hrănește îi dă viața veșnică, sau mântuirea., Isus a stat în picioare, și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine, și să bea. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie.” (Ioan 7:37, 38)

În aceste pasaje observăm că apa pe care o oferă Domnul Isus este o apă vie, o apă a vieții din care ne naștem, nu este apa naturală.

Dacă cercetăm cu atenție scriptura, ea ne arată ce apă vie ne oferă Domnul Isus. (Căci le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit. Ioan 17:8; Cuvintele pe care vi le-am spus Eu, Sunt duh și viață. Ioan 6:63; Le-am dat Cuvântul Tău. Ioan 17:14; Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul vieții. 1 Ioan 1:1)

Pentru a arată această legătură dintre Cuvintele Lui și nașterea din nou din Dumnezeu, din Cuvânt, Domnul Isus folosește o ilustrație pe care o regăsim relatată în primele trei evanghelii.

Aceasta este pilda semănătorului unde Cuvântul este descris ca fiind Sămânța/Embrionul din care pornește viața nouă.

Astfel în pilda semănătorului vom regăsi patru categorii de oameni:

1. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și nu-l înțeleg. (Sămânța căzută lângă drum. Matei 13:19)

2. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc până la o vreme. (Sămânța căzută în locuri stâncoase. Matei 13:20)

3. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc, dar îngrijorările veacului... (Sămânța căzută între spini. Matei 13:22)

4. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc într-o inimă bună... (Sămânța căzută în pământ bun. Matei 13:23)

Așa cum orice naștere biologică (fie plante, fie animale, fie om) are la bază o **sămânță**, așa este și *nașterea din nou*; nu se poate produce dacă nu are această Sămânță ca element de bază, pe care apostolul Matei îl numește Cuvântul privitor la Împărăție/Cuvântul Împărăției, iar Luca îl numește Cuvântul lui Dumnezeu. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11)

La nașterea unei plante participă trei elemente principale: pământul, sămânța și apa. Similar cu nașterea biologică, Scriptura vorbește tot de trei elemente care participă la nașterea din nou.

Inima omului este asemănată cu pământul. (Sămânța, care a căzut pe pământ bun, sunt aceia cari, după ce au auzit Cuvântul, îl țin într-o inimă bună și curată, și fac rod în răbdare. Luca 8:15)

Elementele care participă la
Nașterea din nou:
Inima omului, Cuvântul lui
Hristos și Duhul Sfânt.

Cuvântul lui Hristos/învățăturile Lui din care germinează viața, este sămânța. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11)

Duhul Sfânt este al treilea element obligatoriu. Așa cum din sămânță nu germinează planta dacă nu are apă, nici fără Duhul Sfânt nu încolțește viața nouă. (... prin *inoirea* făcută de Duhul. Tit 3:5; ...este născut din Duhul. Ioan 3:8)

La prima categorie de oameni, inima omului/solul nu este bună în așa fel ca sămânța să poată încolți.

Consecința nesocotirii cuvintelor spuse de El, fiind pierzarea. (Cei închipuiți în sămânța căzută lângă drum, *Sunt cei ce aud*; apoi vine diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă, și să fie mântuiți. Luca 8:12)

Domnul Isus ne avertizează că nu se poate intra în Împărăția Lui dacă nesocotim cuvintele Lui: „Pe cine Mă nesocotește și nu primește cuvintele Mele, are cine-l osândi: Cuvântul pe care l-am vestit Eu, acela îl va osândi în ziua de apoi.” (Ioan 12:48) Nu putem să fim mântuiți, să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu fără să ne naștem din nou, din Cuvântul lui Dumnezeu și din Duh.

În a doua și a treia categorie de oameni, se regăsesc toate elementele necesare germinării. Sunt prezente solul, Sămânța și Duhul Sfânt, care produce germinarea noii vieți, dar solul nu este pregătit pentru a duce noua viață la maturitate, la rodire.

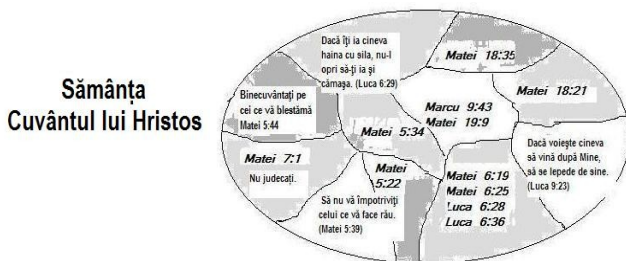
A patra categorie, este o inimă bună care primește sămânța/Cuvântul sădit în inima lui, și apoi prin lucrarea Duhului face rod în răbdare. (Roada Duhului Galateni 5)

Dacă scriptura ne vorbește despre mai multe feluri de sol, este foarte important să ne cercetăm pe noi înșine să vedem ce fel de pământ suntem. (Căci așa vorbește Domnul ...: „Deșteleniți-vă un ogor nou, și nu semănați între spini!” Ieremia 4:3)

Sământa/Cuvântul lui Dumnezeu. (Luca 8:11) Știm că sământa biologică conține codul/informația genetică necesară încolțirii noii vieți. Așa este și Sământa din care suntem născuți din nou, care este Cuvântul/poruncile lui Hristos. Ea conține informația genetică, respectiv toate elementele necesare germinării vieții noi, de sus, din Dumnezeu.

Dacă nu înțelegem, neprimind tot ce a zis El, sământa nu încolțește. (Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este sământa căzută lângă drum. Matei 13:19; Cei închipuiți în sământa căzută lângă drum, Sunt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă, și să fie mântuiți. Luca 8:12)

Din această sământă dumnezeiască/Cuvântul lui Hristos trebuie să germineze viața nouă.

În figura de mai sus am schițat din ce este compusă această sământă dumnezeiască. Cuvântul lui Hristos este embrionul din care germinează viața.

Vom vedea și în epistole, că ucenicii Domnului când vorbesc despre nașterea din nou, spun același lucru ca și Domnul Isus.

Apostolul Iacov ne vorbește de Cuvântul Domnului/sământa sădit în inima omului. (Primiți cu blândeță Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele. Iacov 1:21; El, de bună voia Lui, **ne-a născut prin Cuvântul adevărului.** Iacov 1:18)

La fel ne amintește și apostolul Petru despre această sământă care este Cuvântul lui Hristos/învățăturile Lui.

„Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sământă, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac. Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și **acesta este Cuvântul**, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie.” (1 Petru 1:23, 25)

Și apostolul Pavel este în acord cu Domnul Isus ca și ceilalți doi apostoli. (Căci chiar dacă ați avea zece mii de învățători în Hristos, totuși n-aveți mai mulți părinți; pentru că eu v-am născut în Hristos Isus, prin Evanghelie. 1 Corinteni 4:15; Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos. Romani 10:17)

Apostolul Ioan de asemenea vorbește despre nașterea din Dumnezeu și despre sământa lui Dumnezeu din care este născut. (Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentru că **sământa Lui rămâne în el.** 1 Ioan 3:9)

Chipul lui Dumnezeu – Rosta Duhului

Chipul lui Dumnezeu Dumnezeu a plănuit înainte de întemeierea lumii, ca omul pe care-L va crea să fie după chipul și asemănarea Lui/după caracterul Lui. (Dumnezeu a zis: Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său. Geneza 1:26, 27)

La căderea în păcat omul a pierdut chipul lui Dumnezeu. Însă în planul făcut de Dumnezeu din veșniciei a existat și un program de refacere a chipului Său în noi. (Iată-mă că vin! În sulul cărții este scris despre Mine. Psalmi 40:7)

„I-a hotărât... să fie *asemenea chipului Fiului Său*, pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulți frați.” (Romani 8:29) „În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui.” (Efeseni 1:4)

Scopul pentru care a venit Domnul Isus este să împlinească planul lui Dumnezeu, să salveze pe toți oamenii care vor să fie mântuiți. De aceea El lucrează cu noi prin Cuvântul Lui și prin Duhul Sfânt să reconstruiască ce s-a pierdut. Când intrăm în școala Lui, El ne oferă toată asistența necesară în acest proces de restaurare.

Chipul lui Hristos în noi va fi salvarea noastră. (Hristos în voi, nădejdea slavei. Coloseni 1:27; Simt durerile nașterii, până ce va lua Hristos chip în voi! Galateni 4:19)

Cei ce înțeleg acest plan și-l acceptă, vor participa și lucra împreună cu Dumnezeu la refacerea caracterului lor după tiparul ceresc. (Căci *noi suntem lucrarea Lui*, și am fost zidiți în Hristos Isus. Efeseni 2:10; ...suntem împreună lucrători cu Dumnezeu. 1 Corinteni 3:9)

Nu avem altă menire pe pământ, ci doar refacerea chipului lui Dumnezeu în noi, pentru a putea locui în eternitate cu sfinții, cu cei care sunt asemenea chipului Fiului Său, oameni din casa lui Dumnezeu. (Efeseni 2:19)

Astfel sunt sădite în noi învățăturile Domnului, pe care Duhul Sfânt le folosește și lucrează cu noi pentru a ne schimba după chipul Domnului. (Suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18)

Fața lui Dumnezeu nu poate fi cunoscută. Ce poate fi cunoscut este caracterul/însușirile Lui. Când Moise a vrut să-L cunoască, nu a cerut să-I vadă cu privirea aspectul exterior, ci i-a cerut să-i arate felul Lui de a fi. (Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, *arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște...* Exod 33:13)

Prin urmare Dumnezeu i-a descoperit însușirile sau caracterul Lui. (Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: „Domnul este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie. Exod 34:6); „Domnul este îndelung răbdător” (Psalmi 145:8)

**Domnul este plin de îndurare
și milostiv, încet la mânie,
plin de bunătate și credincioșie.**

Cuvântul scripturii Îl mai descrie astfel: „El este Stânca; Căci toate căile Lui sunt drepte; El este un Dumnezeu credincios și fără nedreptate, El este drept și curat.” (Deuteronom 32:4) „Dumnezeu este dragoste” (1 Ioan 4:16)

Trăgând o concluzie: Când Dumnezeu ne zice că trebuie să ia ființă chipul Său în noi, El ne spune că trebuie să fie întipărite în noi însușirile Lui/caracterul Său.

Roada Duhului El lucrează la refacerea chipului Lui în noi, și ne cârmuiește prin Duhul Sfânt ca să ne îmbrace cu însușirile Lui, cu lucrurile de sus, care sunt regăsite în Rooda Duhului.

De aceea ne cere să ne dezbrăcăm de omul cel vechi cu faptele lui și să ne îmbrăcăm cu omul nou, care este făcut după chipul lui Dumnezeu. (Să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu. Efeseni 4:24)

Astfel privind la Rooda Duhului vom vedea deslușit Chipul lui Dumnezeu.

Evanghelia, în care regăsim informațiile genetice al chipului lui Dumnezeu, va rodi prin Duhul Sfânt în inima omului, îndelungă răbdare, bunătate, blândețe.... Duhul Sfânt ia aceste informații genetice din sămânță și produce creșterea și roada acestei noi vieți. („Ca să nu vadă strălucind **lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.**” 2 Corinteni 4:3)

Legătura dintre sămânță și roadă este foarte strânsă. Informația genetică care se găsește în sămânță se va regăsi și în roadă. Planta care încolțește dintr-un bob de grâu va da la rândul ei alte 20-30 boabe de grâu cu aceleași caracteristici. Ce se naște din grâu va avea caracteristicile grâului și ce se naște din Dumnezeu va avea caracteristicile lui Dumnezeu.

Cuvântul/Evanghelia lui Hristos este Sămânța/embrionul din care ne naștem.

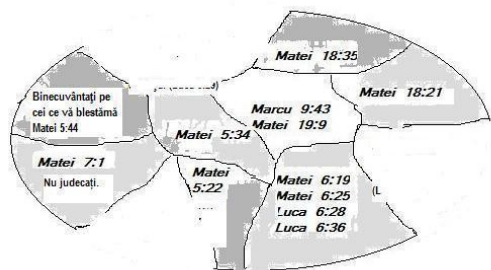
Duhul Sfânt, va germina această sămânță sădită în noi, adică va germina fiecare *învățătură în parte* și va lucra la creșterea și desăvârșirea noastră. (Suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18)

„Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit. Ioan 16:13; Vă va învăța toate lucrurile, și *vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.*” (Ioan 14:26)

Toate învățăturile Domnului sunt de maximă importanță. Nici o învățătură nu poate fi dată la o parte. Fiecare are rostul ei, nici una nu a fost dată la întâmplare.

Unele sunt pentru a obține răbdare, altele pentru a obține bunătate, altele pentru a avea inimă curată, altele pentru a avea blândețe etc. (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17)

Fiecare învățătură contribuie cu partea ei la formarea chipului lui Hristos în noi. Duhul Sfânt nu v-a lăsa nici una la o parte și va lucra cu noi pe măsura creșterii noastre.

Sămânță din care lipsesc o parte din informațiile genetice, o parte din învățăturile lui Hristos

În figura de mai sus este schițată o sămânță din care lipsesc unele informații genetice/învățături ale lui Hristos. Ce se întâmplă dacă nu primim toate învățăturile Domnului? Dacă unele învățături sunt prea de tot?

Dacă vom nesocoti doar o învățătură, cum ar fi învățătura despre

neîmpotrivire, Duhul nu va putea lucra cu noi pentru a obține ca roadă, îndelunga răbdare, bunătatea, blândețea, pacea, dragostea, înfrânarea. (Ținta poruncii/învățăturilor Evangheliei este dragostea. 1 Timotei 1:5)

În acest caz, chipul Lui în noi nu ar mai putea fi complet, ci ar fi neterminat sau nedesăvârșit. Este asemenea unui om căruia iar lipsi un picior, o mână.

Redăm mai jos câteva învățături care în zilele noastre sunt respinse de foarte mulți, care spun că sunt născuți din nou:

1. „Ați auzit că s-a zis: „Ochi pentru ochi, și dinte pentru dinte.” Dar Eu vă spun: Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt. Orișicui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa.” (Matei 5:38, 39); Celuice-ți ia cu sila ale tale, nu i le cere înapoi. (Luca 6:30)

2. „Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit.” (Matei 12:36)

3. „Dar Eu vă spun: Să nu jurați nicidecum.” (Matei 5:34)

4. „Atunci Isus le-a zis: „Dați, deci, Cezarului ce este al Cezarului.” (Marcu 12:17); Un exemplu este munca la negru prin neplata taxelor.

5. „Oricine își lasă nevasta, și ia pe alta de nevastă, preacurvește față de ea. (Marcu 10:11)

Sămânța din care ne naștem trebuie să conțină toate elementele germinative ale chipului lui Dumnezeu, pentru a deveni copii ai lui Dumnezeu. Să înțelegem bine! Dumnezeu nu ne adoptă, ci ne naștem din Dumnezeu așa cum este scris în Ioan 1.

De aceea este foarte important să înțelegem că această germinare/naștere nu se produce dacă sămânța are fragmente rupte din ea. Dacă nu primim învățăturile Domnului cu privire la neîmpotrivire, judecată, lepădarea de sine... nu va germina sămânța o viața nouă.

Vom aduce în atenția noastră o informație genetică din componența sămânței, o învățătură a Împărăției, a Evangheliei păcii: „Ați auzit că s-a zis: „Ochi pentru ochi, și dinte pentru dinte.” Dar Eu vă spun: Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celalt.” (Matei 5:38)

Duhul Sfânt va lua această învățătură și va lucra cu noi pentru a obține câteva componente a roadei, respectiv îndelunga răbdare, bunătate, blândețe...

Dacă auzim acest Cuvânt al Împărăției păcii și ne spunem: „*Cum să nu ne împotrivim dacă vrea să ne ia ce este al nostru!*”, nu înțelegem mesajul Domnului, care pentru noi va rămâne o taină a Împărăției, prin urmare vine diavolul și ia ce s-a sădit în inima noastră ca nu cumva să credem acest Cuvânt și să fim mântuiți. (Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege... Matei 13:19; Vine diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să *creadă, și să fie mântuiți*. Luca 8:12)

Dar dacă vom primi/crede această învățătură și vom dori să o păzim fără să scoatem nimic din ea, atunci ori de câte ori se va ivi o nedreptate, un necaz, o prigonire, *Duhul Sfânt* ne va îndemna să răbdăm și ne va călăuzi spunându-ne ce să facem și ce să vorbim. (Când vă vor da în mâna lor, ...Duhul Tatălui ...va vorbi în voi. Matei 10:19, 20)

Dumnezeu se folosește de necazuri, suferințe, nedreptăți, aceste încercări fiindu-ne strict necesare pentru a ajunge la „*îndelunga răbdare*”.

„Ne bucurăm chiar și în necazurile noastre; *căci știm că necazul aduce răbdare*,

răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejdea. Însă nădejdea aceasta nu înșală. (Romani 5:3-5) „Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că *încercarea credinței* voastre *lucrează răbdare*. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți.” (Iacov 1:2-5)

Când vom fi prigonți, Duhul Sfânt ne va îndemna să binecuvântăm, să iubim pe cei ce ne prigonesc și să ne rugăm Domnului pentru ei, să nu le țină în seamă păcatul.

Pentru a ajunge la „*îndelunga răbdare*” Domnul ne arată limita până la care trebuie să răbdăm. (Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit. Matei 24:13)

Și aceasta este posibil numai dacă ne încredem deplin în El, în Cuvântul lui cu privire la neîmpotrivire, iertare, iubire, binecuvântare... și dacă facem întocmai așa cum ne îndeamnă și călăuzește Duhul Sfânt.

Trebuie să ne încredem în instrucțiunile Domnului așa cum sunt date. Trebuie să privim la pilda Lui și să călcăm pe urmele Lui, făcând cum a făcut El în relația Lui cu Tatăl și cu oamenii. (... fiindcă și Hristos a suferit pentru voi, și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui. 1 Petru 2:21)

Dacă suntem în acord cu cei ce se înrolează în instituții care practică împotrivirea și jurământul, ex. armată, poliție, jandarmerie etc. cu siguranță nu v-a încolți ce s-a sădit, nu va începe noua viață.

Un alt exemplu vizibil este învățătura Domnului cu privire la cel ce vrea să ne ia cu sila ale noastre. (Orișicui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Matei 5:40; Celuice-ți ia cu sila ale tale, nu i le cere înapoi. Luca 6:30)

Dacă credem că pentru obținerea drepturilor, ne putem folosi de mijloacele puse la dispoziție de lumea seculară (ex. justiție), fiind de acord cu procesele pentru revendicări de clădiri, terenuri etc. îl nesocotim pe Hristos neținând seama de învățătura Lui.

Realitatea de azi ne arată multe cazuri în care Biserici aparținând diverselor mișcări religioase care nesocotind Cuvântul Domnului, s-au judecat/apărat în procese pentru proprietățile sau drepturile lor.

Să înțelegem bine că dacă nesocotim aceste cuvinte ale Împărăției, care sunt sădite în inima noastră, nu se va putea produce nașterea din nou, de sus, din Dumnezeu. (Primiți cu blândeță Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele. Iacov 1:21)

Prin aceste acțiuni nesocotim și ne împotrivim Duhului Sfânt, care pentru creșterea noastră se folosește de cuvintele Domnului pentru a obține în noi **Roada**

Duhului, în cazurile amintite *Îndelunga Răbdare, Bunătatea...*

Domnul Isus ne spune că numai dacă vom urî omul vechi, dacă vom abandona

lucrurile vechi, atunci vom putea începe o viață nouă și aceasta va fi *o viață de ucenicie/rob* al Lui.

Dacă vine cineva la Mine și nu urăște... chiar însăși viața sa, *nu poate fi ucenicul Meu*. Luca 14:26)

Nașterea din nou nu se produce fără ca eu să renunț la omul cel vechi și fără ca să mă supun lui Hristos. (V-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui. Coloseni 3:9)

Domnul intră în legământ cu noi numai atunci când renunțăm la voia proprie și acceptăm ca El să fie Stăpânul nostru, să ne supunem învățăturilor Lui.

Din acest moment pornește viața nouă, o viață de ucenicie. Devenim ucenicii Lui din ziua când îl acceptăm în toate lucrurile ca Învățător și Domn.

A fi ucenicul lui Hristos înseamnă să fii înscris în școala Lui, să înveți de la El lucrurile noi, de sus, și să ți le însușești, fiindu-ți strict necesare pentru viața din Împărăție. Devenim ucenicii Lui din prima zi de școală, din prima zi din noua viață.

În școala lui Hristos, suntem robi lui Dumnezeu, Îi suntem supuși în toate lucrurile, ca să ajungem la *sfințirea noastră*. (Ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22)

Nașterea din nou este începutul vieții de ucenic, iar rezultatul uceniciei și a lucrării lui Dumnezeu prin Duhul, este omul după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Întrebări pentru cercetare personală:

– Când l-am primit ca Domn al vieții mele, am primit și Cuvintele Lui? (Ioan 5:24)

– Am primit Cuvântul care a fost sădit în inima mea, sau doar fragmente din acest Cuvânt?

– Este El Domnul vieții mele, sau sunt doar la stadiul de ai zice Doamne, Doamne, fără să fac ce spune El?

– Este vreo învățătură a Domnului pe care să o nesocotesc? (verifică-te cu: Matei 12:36; Matei 18:9, 10-Tit 3:2; Matei 5:38-48; Luca 9:23; Luca 14:26)

– Este vreuna cu care să nu fiu de acord? (verifică-te cu Ioan 13:13- 17; Marcu 10:11, 12; Matei 19:9; Matei 22:21)

– Împlinesc condițiile premergătoare nașterii din nou, de sus. Am făcut legământ cu Domnul și l-am spus că voi asculta și voi face și tot ce a zis El?

– M-am lepădat de mine însumi, m-am golit de mine lăsând Cuvântul sădit în mine să lucreze? (Luca 9:23)

– Îndeplinesc condiția necesară pentru a fi ucenicul Domnului? („Dacă vine cineva la Mine, și nu urăște pe tatăl său, pe mamă-sa, pe nevastă-sa, pe copiii săi, pe frații săi, pe surorile sale, ba chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu. Și oricine nu-și poartă crucea, și nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu. Luca 14:26, 27)

Să fim foarte atenți la aceste lucruri pentru că Domnul Isus ne avertizează că nu se poate intra în Împărăția Lui dacă îl nesocotim pe El care este Cuvântul (și **Cuvântul era Dumnezeu**. (Ioan 1:1) „Pe cine Mă nesocotește și nu primește cuvintele Mele, are cine-l osândi: Cuvântul pe care l-am vestit Eu, acela îl va osândi.” (Ioan 12:48)